

Veïnat de l'Alou

Sant Agustí de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament: Aproximadament a 500 metres de la carretera BP-4654, punt quilomètric 9'900

Coordenades:

Latitud: 42.09385
Longitud: 2.13098
UTM Est (X): 428135
UTM Nord (Y): 4660562

Classificació

Número de fitxa: 08195-94
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari sí, IPA. 25
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Propietaris diversos

Fitxes associades:

[Sant Genís de Pi](#)

[Font Canal](#)
[Cal Simon](#)
[Cal Magre](#)
[Cal Ferrer](#)
[Cal Pau Vell](#)
[Cal Roca](#)
[Cal Font](#)
[Can Poll i cal Vigatà](#)
[Ajuntament](#)

Autor de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dv., 20/01/2006 - 01:00

Descripció

El veïnat de l'Alou es troba situat a la part nord del terme municipal entre el bac de l'Alou i el serrat de la Ventrulla en una vessant sud. Presenta un desnivell d'uns 30 metres des de l'entrada del veïnat fins al punt més elevat que es troba a l'altura de cal Ferrer.

Està articulat a banda i banda d'un carrer principal costerut i sinuós, el carrer de l'Alou, que constituïa l'antiga carrerada del camí ramader que venia del Vallès en direcció Alpens i Castellar de n'Hug. El nucli de l'Alou sorgeix durant el segle XVIII a causa del pas dels ramats transhumants que hi feien parada i presenta una estructura representativa d'emplaçament nascut a partir de l'activitat transhumant semblant a les poblacions com Santa Eulàlia de Puig-Oriol, el Carrer de Beulaigua de Sant Martí d'Albars, el Carrer de Sant Adjutori a Olost, el Carrer de la Ruixeda a Oristà i el Carrer del Gafarró a Sant Feliu Sasserra.

Al veïnatge de l'Alou s'hi observen dues etapes constructives significatives: una al segle XVIII amb la construcció de les cases que es troben ubicades a peu del carrer des de la fita ramadera fins a cal Magre, i constitueixen exemples significatius de construcció veïnal del segle XVIII; i l'altra construïda a finals dels anys 70 del segle XX, presenten formes heterogènies de nova construcció ampliant el veïnat al sud i a l'est del carrer de l'Alou.

Història

El veïnatge de l'Alou pertanyia a l'antiga parròquia de Sant Genis de Pi que formava un extens alou que comprenia una gran franja de terreny allargada de ponent a llevant, que anava de l'Alou i església de Sant Genis de Pi, ara refós amb Sant Agustí, al veïnatge de l'església de Sant Pere al Puig, a Sora.

L'existència d'aquest topònim és molt vella. L'antiga parròquia de Sant Genis de Pi pertanyia al monestir de Ripoll des d'abans de l'any 938. El fet de comptar amb església i defensa pròpia –la Guardia de Pinu citada en l'acta del 960- fa presumir que tingué en èpoques molt reculades una organització pròpia i unitària. Tal vegada el fet de pertànyer una part al monestir de Ripoll i l'altra a la Cambreria del monestir de Sant Joan féu que es dividís en dues parts passant la segona a unir-se al a parròquia de Sora.

Bibliografia

PLADEVALL, A. La parròquia de Sant Pere de Sora, Patronat d'Estudis Osonencs, volum 6, número 60-61, any 1968

TORRES, J. SALVANS, J. COROMINAS, J. Els Camins ramaders del Lluçanès, Solc, 2000

